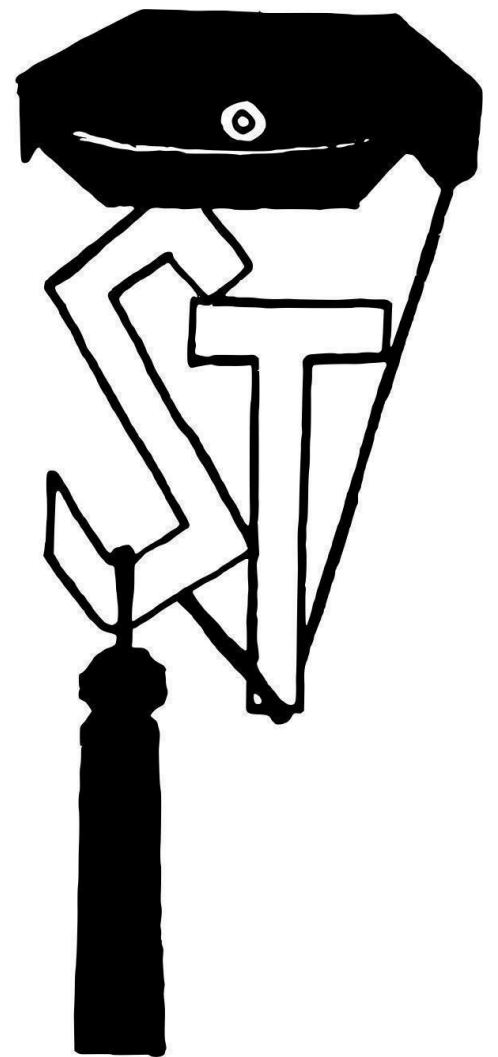

5. oktober 2024 kl.18:00

Samfundsmøte: Palestina - Midtøstens løvetannbarn

Dagsorden

1. Møtet er satt

Møtet er satt 18: 02

2. Godkjenning av dagsorden

Dagsordenen godkjennes av storsalen med akklamasjon

3. Styret informerer

Mari Charlotte:

Ærede Storsal, mitt navn er Mari Charlotte og jeg er medlem. Siden sist har styret sluttet seg til demonstrasjonen "Ett år med folkemord, 76 år med straffefrihet", som fant sted på torget klokken 16 i dag. Styret skal mot slutten av høsten komme med en innstilling til valg av medlemmer til rådet. Vi har nå begynt prosessen, og oppfordrer alle som har innslipp eller meninger om å si ifra på mail til styret@samfundet.no.

4. Politisk femminutt

5. Behandling av forslag om bevilgning av midler fra Kampfond

- a. Studentersamfundet i Trondhjem samlet til Samfundsmøte lørdag 05. oktober 2024 bevilger herved 15.000 kr (10 %) fra Studentersamfundets Kampfond til Palestinian Medical Relief Society sitt arbeid i Gaza og på Vestbredden. I 76 år har palestinerne lidd under isrealsk okkupasjon, og i snart ett år har befolkningen i Gaza blitt utsatt for en ufattelig lidelse som ingen ende tar. Midler som bevilges til Palestinian Medical Relief Societys arbeid i Gaza, på Vestbredden og Øst-Jerusalem, går per 02.oktober 2024 til å yte nødvendig helsehjelp i de områdene i Palestina hvor Palestinian Medical Relief Society er til stede, samt deres bidrag til videre opprettholdelse av et nasjonalt palestinsk helsevesen

Forslaget fremmes av Styret v/Studentersamfundet i Trondhjem

a. Tormod:

Veldig bra forslag, trenger ikke diskutere dette mer og tenker at vi kan gå rett til votering.

FOR: 102

IMOT: 0

BLANK: 0

Forslaget går derfor gjennom.

6. Innledning v/Bassam

Kjære studenter, tusen hjertelig takk for at jeg får mulighet til å stå her i dag og dele med dere noe som jeg vet, som jeg har erfart, som jeg har lært om den palestinske kultur og ikke minst om hvordan Israel, eller hva Israel gjør for å eliminere, for å slette den palestinske kulturen. Vi har aldri fått med oss hvordan Israel dreper, lemlester, brenner, bomber, sulter palestinsk bar, palestinsk vinner, palestinsk menn. Men kanskje vi vet veldig lite om hva de gjør for å slette våres kultur. Palestinsk kultur er en veldig, veldig gammel kultur. Navnet Palestina er et 3.200 år gammelt navn. Sivilisasjonen startet i Palestina, ikke noe annet sted i verden, men i Palestina, i Jeriko, 10.000 år siden. Vi er vugget av sivilisasjon og kultur. Når vi snakker om palestinsk kultur, er det veldig mange ting, ikke bare én ting. Blant annet språket vårt, vi snakker arabisk, men det finnes masse dialekter, palestinske dialekter. Hver eneste landsby har egen dialekt. Når jeg reiser til Palestina, og jeg begynner å prate med dem fordi jeg har vokst opp i veldig mange forskjellige land, så jeg har mistet dialekten min. Så det er for meg å si at du ikke er palestiner, du snakker ikke palestinsk en gang. Jeg blir veldig fornærmet, by the way, så du må ikke si det til meg. Mat, dere er sikkert kjent med falafel og hummus. Falafel og hummus er ikke nødvendigvis palestinsk mat. Det er mat som vi har i Middelhavet, men vi har maglobe, vi har msekken, vi har gidra, vi har sayadea. Masse masse spennende matretter. Mat er kultur, fordi mat forteller veldig mye om tilgjengelige råvarer. Det forteller om sosiale relasjoner, fordi folk lager mat sammen. Med hvem lager du maten din? Det er også familie. Grunnleggende struktur i Palestina er familie. Kjernefamilie. Større familie. Enda større. Stammen din. I Palestina når folk hilser på hverandre, det første de sier er fra hvilken familie du kommer fra. Det er ikke nok at du forteller at du heter Bassam og at du er professor på NTNU. Nei, det spiller ikke noen rolle. Det viktigste er

hvilken familie du kommer fra. Hvis du kommer fra en familie som har dårlig rykte, ikke godkjent. Uansett hvor flink du er, du må komme fra en ordentlig familie. Dette er vår kultur. Og selvfølgelig religiøse bygninger og så videre. Palestina er rik med sånne ting. Vi har ikke bare tilfeldige bygninger. Vi har verdens tredje eldste kirke. Hvor er den? Den er i Gaza. Den ble opprettet i år 400. Vi har den første kibleet til muslimer. Det er et sted muslimer venner ansiktet til. Det er Jerusalem. Fødested for Jesus. Og vi har stedet hvor han er begravet i Jerusalem. Vi har fødested til Maria. Vi har fødested til Josef. Vi har alle sammen. Den viktigste bærebjelke i palestinsk kultur er jorda. Og israelere vet det. Og de visste det. Og de har gjennomført et systematisk angreb mot det palestinske jord. Det land. Det mest heldige ting hos palestinere er jord. Fordi vi er bønder. Vi er bønder. Palestinere er bønder. Vi dyrker jord. Og all vår kultur er knyttet til jorda. All vår sang og musikk og kjærlighet er knyttet til jorda. Og de visste det. Og de feiret oss gjennom jorda. Gjennom å forsøke å ta over palestinsk jord. For å forstå hva Israel gjør, er vi nødt til å ha et rammeverk. Og dere er studenter på NTNU. Og dere vet hver gang vi skal snakke om noe, vi må ha et teoretisk rammeverk som kan forklare det vi skal snakke om. Og rammeverket som jeg benytter her er euro-sentriksettelerkolonialism. Det er rammeverket som vi bruker for å forklare hva Israel gjør. Og hvorfor de gjør det. Og med ett ord. Israel gjør alt de gjør på grunn av rasismen. Og Vesten støtter Israel på grunn av rasismen. Og dere må begynne å få det inn. Det handler ikke om noe annet enn rasisme. Den euro-sentriksettelerkolonialism sier følgende. Vi hvite europæere er suverene. Vi er smartere. Vi er mer intelligente. Vi har rett til å gå hvor som helst og ta det vi vil. Og det er dette prinsippet som Israel anvender. Israel har, hvis du ser på opprettingen av staten i Israel, det hvite europæet som har fått hjelp av andre hvite europeere. Og dro for å kolonisere Palestina. Og det er ikke vanlig kolonisering. Nei, det setter kolonialisme. Og Israel nekter ikke det en gang. Jeg skal vise i neste slid at de nekter ikke det. I det hele tatt. Og som dere ser, det står her. I sluttet av, eller i begynnelsen av 1900-tallet, når de begynte å snakke om Palestina, så sa de at vi skal kolonisere Palestina. Det står med svart og hvitt. Vi skal kolonisere Palestina. Det var ikke noe å snakke om noe annet enn kolonisering. Det var en fortsettelse av den hvite supremisist som preget Europa i sluttet av 1900-tallet. Men, Palestina var ikke tom. Palestina var et sted som var alltid begynt. Siden Adam, om det finnes, kom til jorda, så var det folke i Palestina. Det vil jeg hevde. De sa at vi skal gi Palestina et land uten folk, for folk uten land. For en løgn. Vi palestinere har eksistert hele tiden. Og vi kan, som dere ser på bildet, av og til kan vi stå og snakke høyt og skrike i munnen av hverandre, og snakke rart og bruke hendene opp i lufta, men det er vår

kultur. Vi har eksistert der hele tiden. De prøvde å slette oss. Ser dere? Det første de gjorde, å prøve å slette oss, er å slette vår eksistens. Dette er mynt fra Palestina. Det er mynt fra der vi er 500 år til Kristus. 500 år. Og det heter philistine køyn. Det er penger som ble brukt i Palestina. Dette er 2.500 år gammelt mer køyn i Palestina, eller mynt i Palestina. Og det er som sagt, det er aldri forskere, som benekter ikke og bestrider ikke i det hele tatt at Israel var basert på white supremacist settlerkolonialism. Og det handler ikke om å frigjøre jøder, det handler om å skape jødeskoloni i Orienten. Og de sa det. De benekter ikke det. Og hva gjør man for å kunne ta et land med folk som bor der? Folk og tradisjoner. Og bønder og mat og klær. Hva gjør man? I Israel bestemte vesten seg for den viktigste strategien. Hovedstrategien var å dehumanisere det palestinske folket. Og dehumaniseringen er ikke noe nytt. I hele verden, i hele den kolonialistiske systemene har dehumaniseringen brukt. Det å anta eller late som om at disse menneskene som vi prøver å kolonisere, det er ikke mennesker i det hele tatt. Og her er et bilde av en afrikansk mann fra Kongo. De tok ham og satte ham i en dyrehage. I palestinsk tilfelle, dehumaniseringen var basert på at det ikke finnes noe som heter palestiner. Ordet palestiner var forbudt. Det var forbudt å si. Det var ok å si palestina. Det var ok å si palestina-araber. Men ordet palestiner var forbudt. Og til og med kristensionister og rasister i Norge nekter frem til nå å bruke ordet palestiner. Her, de refererer til meg. De snakker om meg her. I stedet for å skrive palestinsk professor, fordi jeg identifiserer meg selv som palestiner, de skriver ikke palestinsk professor. De sier arabisk professor, på antall. Og hvorfor det? Fordi de nekter vår eksistens. Dette er første strategi for Israel. Å nekte og bruke dette ordet. Og så andre strategi. Først, palestinerne blir kalt destruktive elementer. Ødelegere. De bruker dette ordet med vilje. Fordi når du sier at han er et destruktivt element, det betyr at det finnes en annen person som bygger, og den personen ødelegger. Og de bygger, og vi ødelegger. Og neste nivå, blir vi kalt terrorister. Og tredje nivå, vi blir kalt, dere vet, dyr. Det nivået av fienden som vi må forholde oss til. Sionister er ikke vanlige fiender for det palestinske folket. De er fiender av en spesiell klasse som prøver å eliminere vår eksistens. Og selvfølgelig har de prøvd å slette palestinsk navn og palestinske byer og palestinske landsbyer. Helt. De har dannet et komitee som heter Naming-komitee, eller Renaming-komitee, for å finne hebraisk navn eller jødisk navn for palestinske byer. Jeg ser ikke at jøder er fantastisk i Palestina. Jøder er fantastisk i Palestina. Men vet dere hvor er jøderne som var i Palestina for 2 000 år siden? Vet dere hvor er de? Her er de! Vi! Det er vi! Noen av oss ble kristne, og kristne ble muslimer, og muslimer ble ...

Men vi var jøder, så ble vi kristne, så ble vi muslimer.

Og vi ble muslimer, og vi ble muslimer.
Og vi ble muslimer, og vi ble muslimer.
Og vi ble muslimer, og vi ble muslimer.
Fordi vi var der!

Og så tror jeg at jøder kommer fra luften.

Nei!

De er fra Palestina. De er palestinere akkurat som oss.

Og han som står der, og alle disse palestinske folkene som sitter her, de har jødisk opprinnelse...

Sionister bruker veldig mange forskjellige former for å forhindre at palestinere utvikler seg kulturelt. For eksempel en av de tingene de gjør med vilje er å stjele tiden til Palestina.

Å stjele tiden til Palestina er en av de tingene de gjør.

Å stjele tiden til Palestina.

Å stjele tiden betyr en vanlig reise fra Ramallah til Jerusalem.

Det er jo maks 20 minutter. Du kan faktisk springe fra Ramallah til Jerusalem. Men det tar nå fire timer. Og hvorfor tar det fire timer?

Fordi Israel har spilt Vestbanken i geografiske områder med masse kyller.

Når du skaper store geografiske hindringer, så stopper du også sosiale relasjoner, du stopper økonomiske relasjoner, du stopper folk fra å besøke hverandre, du stopper folk av å delta på bryllup, delta på begravelser.

Det er å drepe den palestinske kultur, sakte men sikkert.

Kanskje det som jeg sa, er en av de tingene som Israel visste om den palestinske kultur, er betydning av land for Palestiner. Betydning av jord for Palestiner. Så i 1950, den nye, moderne staten som heter Israel, startet en lov som heter Absinti-lov. Absinti-lov sier at staten har rett til å ta over alle palestinske jord. For de 900.000 palestinere som måtte flykte fra Palestina i 1948. Det er sånn tyveri på statsnivå. En stat stjeler jord. Mens verden sitter og ligger og, det var Israel, Israel best og demokrati. De er tyver!

Og selvfølgelig prøver de å stjele vårt falafel og hummus.

Og de klarer ikke en gang å si hummus.

Hummus, det heter hummus. Ikke hummus.

Bedviner i Palestina, i palestinere, spesielt på Vestbredden, akkurat nå, blir utsatt for massiv undertrykkelse. Illegale jødiske bosetter prøver å ta over jord som bedvinene bruker for å ha sin måte å leve på. Frem til nå, talene sier at det er over 80.000 bedviner som måtte dra fra sine eiendommer på Vestbredden. De måtte gå og finne seg noe annet å gjøre. Og dette er en del av vår kultur. Den bedvinsk kultur. Og de kjører den. Og selvfølgelig i Palestina, og spesielt i Israel, det er ikke lov å snakke om nakba. Nakba er vår katastrofe. Det er dagen vi mister landet vårt. Det er ikke lov å snakke om det. Eller minne om nakba. Og hvis du sier at Israel skal ikke være jødisk,

og skal ikke være demokratisk, så kan du få en bot. Så de forsøker også å slette minnet. Ikke bare ta over jord, men å slette minnet. Selvfølgelig, under den nåværende genociden i Gaza, er det nå en tale av 45 mennesker som jobber med kultur. 200 historiske bygninger, 12 museer og masse steder. Den mest kjente store moskeen i Gaza, Al-Omar i Mosk. Det er den der. Først var det en kirke. Så ble det til moské, så ble det kirke, så ble det til moské, så ble det kirken, og nå er det en moské. Den endrer seg i takt med hva det blir for palestinere. Den er fullstendig underlagt nå. Selvfølgelig fungerer den tredje kirken i verden. Det er en kirke i verden. Den er utvandret nå.

Og forresten, i Gaza finnes det kristne palestinere.

Det er en liten minoritet, men det finnes kristne palestinere. Dette er Kassar el-Basha. Da Napoleon kom til Palestina, sov han der. Det blir brukt som skole for jenter. Den er i ruin. Det er en tyrkisk bad fra 1500-tallet. Den er også i ruin. Gaza finnes ikke mer. Gaza finnes ikke lenger. Alt som minnet palestinere om deres. Historie og kultur er slettet.

Tusen takk.

7. Sofaprat

8. Pause

Pause fra 19:16-1926

9. Sofaprat m/spørsmål fra salen

Michael: Jeg har ikke noe spørsmål, men et budskap om håp. Min besteforeldregenerasjon som overlevde holocaust. Ca like gamle som deres besteforeldre, som overlevde nakba. Jeg er ca like gammel som dere to yngste. Vi er jo etterkommere av overlevende av folkemord. Budskapet mitt er egentlig at underkuede folk vil alltid slå seg fri. Det så vi både før holocaust i Øst -Europa, i Russland. Da de laga sovjetunionen, og der var de aller fleste jødene med. De som ikke var med, var sionister. Og de flyttet etter hvert nedover og laget kolonistaten Israel. De historiene som dere snakker om, om å være hjemme, jeg har de samme historiene, ikke Israel, for det er ikke mitt hjem. Jeg har de samme historiene om krim-halvøya i Ukraina, om Østerrike og jeg har de samme historiene fra mine besteforeldre, om storhetstiden i Ukraina, under sovjetunionen og hvordan det ble ødelagt av fasciststaten Tyskland. Og hvordan det ble ødelagt av amerikansk involvering i Sovjetunionen. Akkurat det samme skjer

nå igjen, eller det har skjedd. Konflikten eller hva skal man si, problemet Israel er like gammelt som problemet nazismen. Det er bare 10 år mellomrom, og bare 3 år mellom holocaust og folkemordet startet på palestinerne. Men, som Bassam var inne på, ingen kulturer kan utslettes, selv om mange vil dø. 6 millioner av oss døde. Det er tragisk, i etterkant, vitser vi om det og det er våres måte å deale med det. Og vi vet at det tilhører fortiden, men vi må se på nåtiden. Fortiden kan vi bare snakke om. Sorg i nåtiden er selvsagt en realitet, en følelse vi føler på, men det er ikke noe vi kan akte på og vi kan ikke bli apatisk. Dette er en oppfordring til hele salen her, og gå rundt å dele budskapet om håp. Fordi selv om det er trist og føler på sorg, så vet jeg at det er alltid en fremtid, og den fremtiden er lys og den går bare fremover, vi må kjempe for palestina, vi må vise solidaritet med den nasjonale frigjøringsbevegelsen i palestina. uansett hvem som kjemper for det. På bibelsk betyr hemmes å analysere seg frem til fakta, til sannhet. Sannheten er at vi må støtte den palestinske frigjøringsbevegelsen. For om vi ikke støtter den så havner vi alle på historiens skraphaug. Da er vi like gode som dem som var apatisk under 2. verdenskrig og de som sa "vi vet ikke hva som skjer i Polen". Vi vet alle hva som skjedde der. Og vi vet nå hva som skjer i Palestina, og den eneste måten er at vi her viser solidaritet mot de som utfører den faktiske kampen. Og alle jøder som ikke støtter kampen, er selvhatende. jeg er ingen selvhatende jøde. Og jeg vil gjenta, underkuede folk, slår seg alltid fri. Leve Palestina.

Nassira:

Mitt spørsmål en kommentar. Jeg synes det er veldig flott, den innledningen og innrammingen for hvorfor vi er her akkurat i dag. Flott å se veldig tydelige erfaringer, som ungdommene har fortalt om. Om å være palestiner. Jeg er ikke palestiner av nasjonalitet, men av hjertet. Jeg er palestiner og jeg vil helst si at jeg er et mer menneske. Jeg synes at vi burde sette fokus, på det som skjer akkurat nå, hvor mange tusen barn som har blitt drept i Gaza og vestbredden. Men det som jeg synes er viktig er at verden har,

eller i hvert fall vesten og deler av den arabiske verden, har blitt avslørt på høyeste nivå. Hvordan verdier som man snakker om har mistet troverdighet i hvordan vi ser. Vi bruker dobbeltmoral når vi skal snakke om hva som skjer i Gaza, og de unge og barna og familien som blir drept. Ødeleggelser osv. Jeg er foreleser, jeg underviser, og jeg har rett og slett sluttet å snakke om FNs barnekonvensjon, fordi jeg ser at den ikke gjelder alle, men noen. Så glad for at det er så mange flotte ungdommer her i dag som kan ta det med seg videre. Hver gang vi snakker om det, skal vi understreke at det vi vil og det vi står for. De rettighetene og verdiene vi snakker om skal gjelde alle og ikke bare hvite eller bare et sted i verden. Takk for meg.

Lars: Spørsmålet mitt skal handle om familie. Jeg har vokst opp her i Norge, med en god og trygg basis. Mye av familie som man tar for gitt. Som Nora var inne på, så er det annerledes å komme hjem 1710 her eller 1710 i Gaza når man skal være hjemme 1700. Familie blir et viktigere perspektiv. Hvordan synes eller mener dere at familie former det kulturelle fokuset for palestinere, og hvordan tror dere det overføres for palestinere som forhåpentligvis så fort som mulig ikke lever under okkupasjon eller krig og for palestinere som flytter vekk fra krig? Takk.

10. Eventuelt

11. Kritikk av møtet

12. Møtet er hevet

Møtet er hevet 20:05

Møteleder

Mari Charlotte Soland

Referent